

VECKOBLADET

Nr 3 webbform

100129

Rädslan för islam

Islamkännaren professor Jan Hjärpe talar om rädslan för islam på måndag den 1 februari kl 19. Föreläsningen ingår i en kampanj mot främlingsfientlighet som Demokratisk Vänster driver i Lund, "Mot främlingsfientlighet – för ett öppet Lund".
Plats: Demokratisk Vänsters lokal på Magle Lilla kyrkogata 2.

Studiecirkel om Afghanistan

Tillsammans med fredsnätverket Ofog arrangerar Kvarnby folkhögskola även denna sommar en sommarkurs som fokuserar på internationella konflikter, militarismen och fredsrörelsens motstånd. Kursen riktar sig till alla som är intresserade av fredsfrågor.

En smygupptakt blir en studiecirkel som arrangeras av Ofog i samarbete med ABF Malmö om Afghanistan. Inga förkunskaper behövs.

Väl mött!

Studiecirkel om Afghanistan

Sverige deltar i sitt första krig på tvåhundra år genom att delta i ockupationen av Afghanistan. Försvarsmakten i Sverige värvar intensivt soldater medan läget i Afghanistan förvärras allt mer.

Vi träffas och diskuterar krigets bakgrund och nuläge och försöker få en inblick i situationen i Afghanistan. Som utgångspunkt för studierna har vi den amerikanska journalisten Ann Jones´ bok *Winter in Kabul* som är på engelska. Vi planerar att ses vid tre tillfällen med start torsdagen den 11 februari. Hör av dig om du har frågor.

[Länk](#) där du kan anmäla dig

Per Gahrton föreläser

Söndagen den 7 februari kl 15 arrangerar Demokratisk Vänster ett möte om Israel - Palestina. Per Gahrton föreläser om konfliktens historia.

Transportkostnaden försumbar – men hur länge till?

Scan skickar griskött från Kristianstad till polska Swinoujcie där det skivas, saltas och röks och samma dag skickas tillbaka till Sverige i baconform (Efter Arbetet 15/1 2010). Tydligt är transportkostnaden i detta sammanhang försumbar. Man undrar då hur mycket oljan måste stiga i pris för att det inte längre skall vara lönsamt med färjetransporterna över Östersjön. 100, 120, 140 dollar per fat? Svaret får vi när Peak Oil inträffar och oljeföretagen inte längre kan producera de volymer olja som efterfrågas i världen. Att Peak Oil kommer är säkert. Mindre säkert är när det inträffar. Kanske om 10 år men kanske redan i år. Och vem vet. I en kommande lågenergiekonomi kan trenden vända och närslakterier dyka upp på löpande band.
Erik Kågström

Moralfrågor i utrikespolitiken

Idag torsdag avrättades i Iran två regimotståndare. De dömdes för att de enligt brottsrubriceringen var ”fiender till Gud”. Detta är dock i sig försumbart och inget att bry sig om då fler personer omkommer i biltrafiken. Eller hur vänsterfolk?

Usama bin Ladin har åter dykt upp i media och hotar västvärlden. För vänstersympatiska USA hatare vill så klart tro på detta då det ger dem argument för sin tes att USA och väst aldrig kan klara av uppgiften att krossa talibanernas hot mot det Afghanska samhället. Själv förstår jag inte varför bin Ladin som tycks vara en teknikintresserad människa i det fall han var i livet skulle undvika ett bildreportage. Själv tror jag banden spelas in på en studio med en närstående som har samma dialekt. De som vinner på spekulationerna om att bin Ladin fortfarande lever är, utöver den moderna vänstern, al-Quaida samt amerikanska agenter som vill försätta att leta i Afghanistanens bergskedjor. Själv minns jag att många långt efter kriget trodde att Hitler var vid liv och så småningom skulle komma tillbaka.

När man läser insändarsidorna fortsätter vänstern att profilera sig på att Sverige skall lämna Afghanistan. I tidningen Flamman kan en kvinnlig journalist förklara att det fanns en hel del som var bra under Talibangregimen. Jag citerar: ”Sedan är det givetvis inte så enkelt att precis allt var bättre under talibantiden och sämre nu.”!

Partiledaren Lars Ohly tycker att vi bör lämna Afghanistan eftersom det är ett krig som vi inte kan vinna. Svensk tradition; vi håller oss utanför och låter andra göra jobbet?

I Afghanistan rådde, innan USA:s med fleras krig mot al-Quaida och talibanregimen, ett grovt förtryck av den Afghanska befolkningen. I landet organiserades terrorangrepp mot USA men även andra stater. Talibanregimen varken ville eller kunde kasta ut al-Quaida. Hur skulle officersämnet Lars Ohly löst detta? Skicka in mer bistånd och övertala dem att sluta utbilda terrorister?

Just i dagarna äger en konferens om bistånd till Afghanistan rum i London. Det talas även om att söka vinna över mera moderata talibaner genom att bjuda över den sold de idag får av nuvarande arbetsgivare. Det har även nämnts att man på samma sätt som i Irak kan se en möjlighet att släppa in vissa talibaner i styret av Afghanistan. Vad en eventuell uppgörelse med delar av motståndet eller talibanstyrkorna kan sluta i beror mycket på den styrkeposition man befinner sig i. USA, Tyskland med flera kommer nu att utöka sina truppinsatser. Detta kan innebära att en uppgörelse kan ske utan alltför stora eftergifter. Det viktiga är ju att säkerställa en demokratisk utveckling i landet. En uppgörelse skulle också som i Irak leda till minskat våld och därmed förbättrade möjligheter till utökat ekonomiskt stöd.

Att då, som vänstern kräver, dra tillbaka truppen från Afghanistan vore att motverka hela denna möjlighet till demokrati och fred.

Lars-Anders Jönsson

Dawit Isaak och "War on Terror"

"De, som inte är med oss, är med terroristerna," sa George Bush. Eritreas president Isayas Afeworki tog chansen, liksom många andra. Han upphävde demokratin, arresterade sina kritiker, betecknade dem som terrorister och slöt upp i "War on Terror". Eritrea hörde till "de villiga" i anfallet på Irak 2003. Afeworki fick sin belöning. Som vapenbroder till president Bush kom han att åtnjuta politisk immunitet.

En av de som fängslades den där septembermorgonen 2001 var Dawit Isaak. De andra var 13 av Dawits kollegor och de demokratiska ledare han hyllat i sina artiklar. Under åren som gått sedan dess greps många fler. Och ingen ställdes inför rätta.

"War on Terror" upphävde folkrätten. Förbudet mot tortyr avskaffades. Av Pol Pot lärde CIA att praktisera waterboarding. Det blev en vanlig tortyrmetod. Frånsett smärta och ångest orsakar den lungskador, hjärtskador och hjärnskador. När metoden kritiserades ville Bush legalisera den.

"War on Terror" skapade Guantanamo. President Bush grep misstänkta och höll dem fängslade under vidriga förhållanden precis som president Afeworki. Obama kallas "soft on terrorism" när han, hittills förgäves, vill stänga Guantanamo.

Att kidnappa personer och skicka dem till Guantanamo blev en inkomstkälla i Pakistan och Afghanistan. Agenter kidnappade människor i Europas städer. "War on Terror" möjliggjorde Abu Ghraib.

Diktaturer världen över, från Tjetjenien till Burma och Kirgisistan, fick en ursäkt för att tortera och mörda: de gjorde bara som USA. Det var OK.

Demokratierna böjde sig som under Hitler-tiden. Den svenska regeringen skickade Muhammed Al Zey och Ahmed Al Giza till de egyptiska tortyrkamrarna.

För grövre tortyr outsourcade CIA fångar till hemliga fängelser i länder som Jordanien och Saudiarabien, men också till länder i Europa, i regel forna öststater, "villiga länder" som Polen eller Litauen.

Flertalet av de människor som greps är fortfarande fängslade. Många är för alltid fysiskt och psykiskt sönderbrutna. Många har plågats ihjäl.

Kampanjen "Free Dawit" bygger på att Dawit Isaak är svensk, journalist och fängslad av en diktator i ett litet afrikanskt land. Det handlar om att befria en enda människa, att få hem en svensk medborgare. Just det uthålliga engagemanget för en enda individ är raka motsatsen till de rasistiska generaliseringar som "War on Terror" bygger på.

Det är samtidigt nödvändigt att inse, att Dawit är en av många i ett världsomspännande förtryckarsystem. Det handlar inte bara om att få hem Dawit Isaak till Sverige.

För Dawit Isaak fortsätter ett lidande som nu har pågått i 3050 dagar. Det fortsätter på samma sätt för tusentals eller tiotusentals andra kvinnor och män i USA, Europa, Asien och Afrika. Free Dawit!

Gunnar Stensson

PS. Idag förhörs Tony Blair om sina lögnar att Irak förfogade över massförstörelsevapen och samarbetade med Bin Ladin. Syftet var att få Storbritannien att ställa upp på USA:s sida i Irakkriget.

Han drev sin egen vapenexpert David Kelly till självmord. Biståndsministern Clare Short och förre utrikesministern Robin Cook hoppade av i protest. De bör hedras! Heder också åt Hans Blix som hela tiden stod upp för sanningen, trots hot och tillvitelser från presidenter, premiärministrar och generaler!

Förintelsen och den israeliska propagandan

”Holocaust remembrance is a boon for Israeli propaganda” är titeln på en artikel av Gideon Levy som publicerades i den liberala israeliska tidningen Haaretz torsdagen 28/10.

Han skriver:”I går var det den internationella minnesdagen av Förintelsen, och inte på lång tid har en jämförbar israelisk propagandakampanj skådats. Aldrig tidigare har så många israeliska ministrar sänts till så många olika länder. Timingen för den ovanliga ansträngningen är inte någon tillfällighet. När världen talar om Goldstone talar vi om Förintelsen som för att suddas ut intrycket. När världen talar om ockupationen kommer pratar vi om Iran som om vi ville få dem att glömma.

Det kommer inte att tjäna mycket till. Inför sin avresa talade Netanyahu vid Yad Vashem. ”Det finns ondska i världen, sa han. ”Ondskan måste fördrivas redan i begynnelsen.” Somliga människor ”försöker förneka sanningen”.

Högtidliga ord, uttalade av samma person som föregående dag uttalade helt andra, sant ondskefulla ord, ord som borde utplånas från begynnelsen, ondska som Israel försöker dölja.

Netanyahu talade om en ny ”migrationspolitik”, en politik som är alltigenom ond. Han klumpade illvilligt ihop gästarbetare och förtvivilade flyktingar och varnade för att de försätter Israel i fara, sänker våra löner, skadar vår säkerhet, gör oss till ett land i tredje världen och för in droger. Han understödde nitiskt vår rasistiske inrikesminister, Eli Yishai, som talar om att invandrarna sprider sjukdomar som hepatit, tuberkulos, AIDS och Gud vet vad mer.

Inget förintelsetal kan utplåna dessa ord av hets och förtal mot invandrarna. Inget minnestal kan dölja att främlingshatet har höjt sitt huvud i Israel, inte bara bland högerextremister som i Europa utan inom hela regeringen.

Vi har en premiärminister som talar om ondska men bygger stängsel för att hindra flyktingar från att knacka på Israels dörr. En premiärminister som talar om ondska men ansvarar för det brott som Gaza-blockaden innebär, en blockad som nu är inne på sitt fjärde år och utsätter 1,5 miljoner människor för outhärdliga villkor, en premiärminister för ett land där bosättare genomför pogromer på oskyldiga palestinier under parollen ”prislapp”, en paroll med fruktansvärda historiska konnotationer, men som staten inte gör någonting för att förhindra.

Detta är premiärministern för en stat som arresterar hundratals vänsterdemonstranter som protesterar mot ockupationen och Gaza-kriget, men beviljar massamnesti till de högerextremister som demonstrerade mot tillbakadragandet från ockuperad mark. Att som i talet igår jämställa Nazi-tyskland med det fundamentalistiska Iran är bara billig propaganda. Tala om att nedvärdera Förintelsen! Ahmadinejad är inte Hitler och att jämföra de två är lika orimligt som att jämföra israeliska soldater med nazister. Förintelsen får inte glömmas och det finns inget behov av att jämföra den med någonting. Israel måste delta i ansträngningarna att hålla minnet levande, men då måste landet ha rena händer, rena från den ondska det självt utövar. Och det får inte väcka misstanken att det använder.

Förintelsen för att utplåna eller dölja andra förhållanden. Tyvärr sker det nu.”

Översättning Gunnar Stensson

Jag tvivlar på idrotten

Ja, jag har snott rubriken av Ivar Lo som gav ut en pamflett med den titeln och mycket riktigt blev utskälld. Faktum är att jag tvivlar t.ex. inte på motionsidrotten – jag har gått på Gerdahallen eller någon av dess föregångare så där i 40 år.

Det starkaste organiserade särintresset i landet

Nej, det jag är emot är elitidrotten och närmare bestämt politikernas svansande för idrottsbyråkratin. De senare vill nämligen alltid ha mer pengar och nya anläggningar. Nästan alla pengar idrottsrörelsen får kommer från våra skatter och då tycker man möjligen att Riksidrottsförbundets (RF) ordförandelön kunde vara lite mindre än 770 000. Anslagen brukar de motivera med att de har så omfattande ungdomsverksamhet och att de därvid visar så stort socialt ansvar. Jo, det finns undersökningar om det och det visar sig då att de mycket riktigt tar in många barn och ungdomar i ett år eller så, men sen sparkas de ut när de bästa ska matchas fram och lagen toppas. Och pengarna visar sig oftast gå åt till just elitens (i den här skalan klubbarnas representationslag) träningsläger, matchresor mm. Jag har inte hunnit läsa den, men så vitt jag förstår pekar Tomas Petersons idrottsutredning härom året ("Föreningsfostran och tävlingsfostran." SOU 2008:59) i samma riktning.– I mina ögon är RF det starkaste organiserade särintresset i landet, säger Tomas P, professor i idrottsvetenskap med samhällsvetenskaplig inriktning vid Malmö högskola (och i övrigt gammal vänsterman i Lund).

Fria parkeringsplatser, glöm det!

Men politikerna är alltså för fega för att våga säga emot klubbarna, det framgick senast av reportaget från tisdagens diskussion mellan politiker och idrottsföreträdare. Jag fäste mig särskilt vid att företrädare för LUGI Gymnastik ville ha fria parkeringsplatser för ledarna. Ingen politiker tycks ha föreslagit att ledarna i stället borde cykla.

Dyra hallar

Därutöver finns ju alla skandalerna. Hur var det nu med EOS-hallen, var det rimligt att kommunen betalade den? Och den borgen för Victoriahallen som idrottslobbyn drev igenom under försäkringar om att det skulle inte kosta kommunen något? Jag tror att det blev ganska dyrt för kommunen när Lugi inte orkade betala. Och nyss var det den skandalartade fula och tydligen också dåliga Arenan nere vid Södra vägen som kommunen inte har råda att driva men som lurades på stan av idrottslobbyn och glasmästare Paulsson. Och glasmästaren fixade samtidigt ett löfte om att flytta fotbollsplanen på Klostergården. Allt detta gjorde att det blev ingen förnyelse av Lunds badhus som de demokartiskt valda politikerna n med starkt stöd från lundaborna hade bestämt. Nej, Paulsson gillade handboll mer och genom att bläddra i sina sedelbuntar fick han politikerna med sig. Jag säger som Mats Olsson (v) brukar säga: Ska vi låta den som har den tjockaste plånboken bestämma i Lund?

Till det kan man bara foga: så blir det bara när idrottslobbyn får fritt fram.

Lucifer

Krigets logik

Säkerhetssituationen i Afghanistan är sådan att valet som skulle ha genomförts i maj har skjutits fram till mitten av september.

Strax före nyår tog en självmordsbombare sju USA-soldaters liv. Svaret: elva dronerattacker i Pakistan. Resultat: 90 dödade.

Militanta islamister ska jagas och dö.

Befolkningen i byarna som drabbats uppger att många dödade var civila.

Krigets logik.

Det Sverige är en del av.

Anders Davidson

Sex argument mot gratis kollektivtrafik

Vänsterpartiets årsmöte som avhålls på lördag ska behandla ett förslag från styrelsen om gratis kollektivtrafik som ett av tre kommunala huvudkrav. Jag är starkt kritisk till kravet av minst sex skäl:

1. Vad menas med kollektivtrafik? Förslaget gör ingen avgränsning. Teoretiskt är exempelvis flyget till Arlanda ett kollektivt transportmedel. Det avsåg säkert inte styrelsen men gränsdragningen är knivig. Gäller det bara stadsbussar? Då kan man för Lunds del föreställa sej protesterna från Dalby och andra byar. Är regionen Skåne? Då skulle man idag kunna åka en sträcka av femton mil utan att betala. Och Region Skåne är som bekant på väg att växa och har redan ett biljettsystem som är integrerat med en stor del av övriga Sydsverige.

2. Det är nog regionen, i vårt fall Skånetrafiken, som menas trots att det handlar om den kommunala valrörelsen, för så är det i partiets riksdagsmotion från 2007 om prov med gratis kollektivtrafik i Örebro län och Region Skåne. Genom försöket ville man se om man kan få en omfattande överflyttning av bilister. Det är bara det att sådana försök redan har gjorts. De har gällt kommuner och alltså varit småskaligare men slutsatsen är entydig: det är få bilister som låter kärran stå. Den är alltför bekväm för det: man kan resa när det passar en, det går oftast fortare, man sitter bättre.

3. Det som bevisligen lockar över bilister är en förbättrad kollektivtrafik: tätare turer, bekvämare fordon. Men sådant har sitt höga pris. Vänsterpartiet föreslår skattehöjningar och det är befogat, men pengarna ska räcka till mycket.

4. Däremot är det åtskilliga som slutar cykla eller gå och tar bussen istället om den inte kostar. Det kan innebära en välfärdsvinst för individen men gynnar vare sej miljön eller folkhälsan.

5. Vad har det blivit av mitt fina gamla förbudsparti? Det är ganska egendomligt att vänsterpartiet av bland annat hänsyn till klimatet vill priskonkurrera ut bilismen, alltså förespråkar en marknadslösning, när det har så stolta traditioner när det gäller restriktioner och regleringar. Just sådana är effektiva om man vill dämpa bilåkandet, och framför allt billiga. På nationellt plan kan man stifta lagar men också en kommun har sina tvångsmedel i form av avspärrningar och fysiska hinder som gör körandet långsamt och obekvämt, och främst genom att ta bort p-platser. Köpenhamn är ett bra och näraliggande exempel på detta.

6. Klimatkrisen är inte ett hot utan en verklighet. Den kommer att kräva omställningar som är så långtgående att vi alla skyggar för dem. På trafiksidan blir det nödvändigt med enorma investeringar i spårssystem och andra energisnåla lösningar, och det snabbt. Det kommer att behövas både höjda skatter och höjda biljettpreiser. Region Skånes senaste höjning är faktiskt ett steg i rätt riktning.

Vad som möjligen talar för förslaget är att det vittnar om att visionerna lever. Gratis kollektivtrafik skulle innebära allemansrättens utsträckning till en stor ny sektor och därmed ett steg mot socialism. Fast det är minst lika befogat att kräva gratis boende ("bostaden är en social rättighet") eller mat, som i Lenins folkköksvisioner.

Vi lever i knapphetens rike och kommer alltid att göra det. Klimatkrisen skärper läget. Den kräver kollektiva lösningar men också sträng hushållning med resurserna.

Jag fruktar att årsmötet antar förslaget, åtminstone som en viljeinriktning. Men kravet på gratis kollektivtrafik torde väga lätt i en förhandling om ett rödgrönt handlingsprogram för Lund.

Gunnar Sandin

Doc Lounge – ett vinnande koncept

Häromdagen läste jag i tidningen att Doc Lounge i Malmö fått ett pris på näringslivsdagen. Andra pristagare var ett antal innovativa företag i Malmöregionen. Doc Lounge finns i Malmö, Stockholm, Göteborg och sedan slutet av hösten också i Lund. Det är entusiaster som dragit igång dokumentärfilmsvisning varje tisdag på Mejeriet. Konceptet är premiärvisning, livemusik och mingel. Jag hamnade där när det drog igång i höstas med uppföljningen av filmen Plötsligt i Vinslöv. Jag var nyfiken på filmen som fått en viss kultstatus och dessutom handlade om en ort inte så långt från mitt fritidsboende i nordöstra Skåne. Det blev en givande kväll. Förutom filmerna (både den ursprungliga Vinslövsfilmen och den nya) gästades mejeriet av huvudpersonerna i filmen. De mottogs med stor värme trots mångas undrande om narspegeln lurade om hörnet. Jag och sällskapet tog en öl, njöt av det lokala bandet och undfägnades alltså med två långfilmer.

I tisdags var det dags för årets första program. Nu handlade det om vad som händer om den virtuella världen tar absolut kontroll över livet och den egna privata sfären. Dokumentären ”We live in Public” avslöjar effekterna av vårt massmediala, webbstyrda samhälle. Amerikanen Josh Harris (ofta kallad webbens Andy Warhol”) grundade sin pseudo.com, det första nätverket för Internet-TV. Han var också grundare av det banbrytande dokussåpa-projektet ”Quiet” där 100 människor under trettio dagar levde tillsammans i en bunker under New Yorks gator. Med Quiet visade Harris att han var villig att hänga ut sitt eget och andras privatliv i utbyte mot erkännandet att själv bli en offentlig person, en kändis mot alla odds. Genom Harris många experiment, bland annat ett sex månader långt dokussåpaprojekt där han filmade sitt och flickvännens liv i den gemensamma bostaden, och som ledde till hans egen mentala kollaps, har Harris demonstrerat priset vi får betala för att leva i det offentliga.

Bonus utöver filmen var tveklöst dagens tvåmannakorster. Den tredje medlemmen hade förhinder. Gaby and the Guns var två unga musiker med mejeriet som hemvist som framförde tre nummer. Det var länge sedan jag hört en så spännande och känslofylld kvinnlig sång. Jag fick faktiskt Edith Piafs stämma i tankarna. Det kan bli något stort.

Arrangörerna trycker gärna på möjligheten att mingla tillsammans med andra dokumentärfilmsälskare. Så kära fyrtialister: tag nu chansen att mingla med studentgenerationen eller dina barns generation. Förmodligen var jag och kompisen de enda över trettiofem år i publiken.

Kanske blir medelåldern något högre nästa gång. Det borde attrahera den ”bråkiga” 68-vänstern. Då blir det världspremiär på ”Drömmarna på taket”, en 57 minuter lång film av Ivan Loftrup-Ericson. Den handlar om Lunds första husockupationer 1969 och människorna bakom dem. Med hjälp av arkivmaterial och intervjuer från både då och nu skildras människornas drömmar och hur det förändras över tid. Doc Lounge gästas av filmteamet, medverkande i filmen och gamla och nya ockupanter för ett samtal efter filmen. Filmens producent Magnus Gertten, som också är en framgångsrik filmregissör, sjunker ner i DJ-soffan och spelar subversiv musik från ockupationsåret 1969.

Jag går förmodligen dit på tisdag kl 19. Ett hinder kan måhända vara Filosoficirkeln som ju också äger rum på tisdagar.

Bengt Hall

Gröna stråket och matcharenan

Gröna stråket längs järnvägen är en direkt förbindelse mellan Lunds innerstad och Höje å. Det utnyttjas av motionärer, vandrare, studenter, skolklasser, cyklister, föräldrar, barn, pensionärer, hundägare och funktionshindrade med rollatorer och andra hjälpmedel. Det är kort sagt viktigt för friluftsliv och folkhälsa.

Detta har vid upprepade tillfällen framhållits av Klostergårdens byalag och flera andra remissinstanser. Inför det närliggande beslutet om matcharenans placering är det viktigt att påminna om stråkets betydelse ur folkhälso- och ekologiperspektiv.

Placeras matcharenan inne på nuvarande idrottsplats, som vi önskar, måste det ske på ett sådant sätt att det gröna stråkets kvaliteter bevaras.

Eventuellt buller från järnvägen kan minimeras med en jordvall och genom återskapande av den vegetation som föröddes vid banverkets kalhygge och genom fällningen av popplarna då byggnaderna i södra delen av Klostergårdens idrottsplats nyligen uppfördes.

Också försörjningen av sporthallen måste arrangeras så att stråkets kvaliteter bevaras.

Trots all åverkan är det fortsatt populärt. Till och med under snöfallet vid niotiden på tisdagsmorgonen passerade flera cyklister, några löpare och ett antal hundägare.

Lika viktig som en grön parkmiljö är för de människor som kommer att bo i de smala höghus som partierna i stadsbyggnadsnämnden fattade beslut om förra veckan, lika viktigt är det gröna stråket för alla slags vandrare både från centrala Lund och från närområdet.

Gunnar Stensson, Klostergårdens byalag

Bra talibaner?

Den danske författaren Carsten Jensen svarar i Information på frågan om talibanerna var bra för afghanerna:

”Hvis jeg et øjeblik skal være filosofisk, vil jeg sige med spanieren Fernando Savaters ord, at Taleban var den frygtelige gud, som indførte en brutal orden, der gjorde ende på anarki og lovløshed. Hvis valget står mellem den totale lovløshed og fanatikere som Taleban, så vil Taleban fremstå som et bedre valg, fordi de lagde ulven, altså de lokale krigsherrer, i lænker. Alle mennesker har brug for lov og orden, men det er ikke det, vi har givet afghanerne. Hvad vesten gjorde, var at befri ulven for sine lænker, da vi invaderede landet.”

Anders Davidson